

Scurt studiu despre venirea Domnului (3)

Răpirea și venirea Lui în glorie

Versete călăuzitoare: Ioan 14.1; 1 Tesaloniceni 4; 2 Tesaloniceni 1; 2; Matei 24; Zaharia 14.5

2. Cele două etape ale venirii Domnului

Două serii de promisiuni nu au fost încă împlinite:

2.1 Răpirea credincioșilor

În Noul Testament, Domnul Isus a anunțat că Se va întoarce pentru ai Săi, pentru a-i lua la Sine (Ioan 14.3). Această promisiune trebuie distinsă de cea care se referă la trimiterea Mângâietorului, a Apărătorului (Ioan 14.16), Duhul Sfânt, care a venit pe pământ la Cincizecime. Domnul Însuși nu a revenit încă în Persoană. Această promisiune a revenirii Sale pentru răpirea răscumpăraților Săi încă nu s-a împlinit. Citește: Ioan 14.2,3; 1 Tesaloniceni 4.13-18; 1 Corinteni 15.51,52.

Domnul a spus: „[Eu] vin din nou” (Ioan 14.3). Pavel le scrie credincioșilor din Tesalonic: „Domnul Însuși ... va coborî din cer” (1 Tesaloniceni 4.16). Așadar, Domnul nu încredințează îngerilor grija de a-Și aduce mireasa acasă.

Pe cine va duce El acasă?

- „Cei morți în Hristos” (1 Tesaloniceni 4.16)
Aceste cuvinte par să îi includă pe sfinții Vechiului Testament și pe cei ai Bisericii. Aceasta este în concordanță cu Romani 3.24-26, unde găsim principiul conform căruia „răscumpărarea care este în Isus Hristos” îi avantajează atât pe credincioșii din timpul dinaintea crucii, cât și pe cei din „timpul de acum”.
- „Noi cei vii” (1 Tesaloniceni 4.17)
Această expresie include două lucruri: „noi” arată că doar credincioșii care posedă viața, care sunt „fii ai luminii și fii ai zilei” (1 Tesaloniceni 5.5), vor fi răpiți la Domnul. Pe de altă parte, atunci când Pavel se adresează credincioșilor din Tesalonic, spune: „Noi cei vii”, această expresie înseamnă totodată, că el se aștepta ca Domnul să Se întoarcă în timpul vieții sale. De fapt, Scriptura ne învață întotdeauna să-L așteptăm astăzi și nu peste un an, zece ani sau o mie de ani. Faptul că Domnul Isus nu a revenit în timpul vieții apostolului Pavel nu diminuează în niciun fel promisiunea revenirii Sale, ci ne învață că și noi trebuie să-L așteptăm și să-L așteptăm astăzi.
- „Toți” (1 Corinteni 15.51)
Nu doar credincioșii care sunt fideli în umblarea lor, ci toți cei răscumpărați de Domnul vor fi răpiți la revenirea Sa, deoarece ei și-au pus încrederea în lucrarea Sa împlinită pe cruce. Ei nu vor fi răpiți datorită faptelor lor, ci datorită lucrării Sale. Unii vor fi salvați „ca prin foc” (1 Corinteni 3.15); ei își vor pierde răsplata și cununa din cauza comportamentului lor lipsit de fidelitate. Dar niciunul dintre cei care sunt cu adevărat născuți din nou, care sunt copii ai lui Dumnezeu prin credință, nu va fi lăsat în urmă.

Pentru a fi răpit, pe de altă parte, nu este suficient să spui „Doamne, Doamne”, așa cum se relatează în Evanghelia după Matei (Matei 7.21), chiar dacă ai mâncat și ai băut în prezența Lui

și I-ai ascultat învățăturile. A-L onora cu buzele atunci când inima este departe de El nu dă viață, ci doar face ca responsabilitatea să fie cu atât mai mare. Se va cere mult de la cel căruia i s-a dat mult; să fi avut privilegiul de a auzi Evanghelia de zeci, chiar sute de ori, fără să fi ajuns personal la pocăință și credință, va avea ca rezultat să stai afară imediat ce Stăpânul Se ridică și închide ușa (Luca 13.26). Să fim atenți, să nu fim unul dintre aceștia!

Cum se va întâmpla acest fapt?

1 Tesaloniceni 4.16,17: Domnul Însuși ... va coborî din cer; și întâi vor învia cei morți în Hristos; apoi noi cei vii, care rămânem, vom fi răpiți în nori împreună cu ei, pentru a-L întâmpina pe Domnul în văzduh.

Nu va mai fi posibilă convertirea în momentul revenirii Domnului Isus. Nu este nevoie de mult timp pentru a te converti. O privire la cruce este suficientă, deși lucrarea anterioară asupra conștiinței și inimii poate să fi durat mult timp. Dar chiar și pentru această privire la cruce va fi prea târziu, când „într-o clipă, într-o clipeală de ochi” (1 Corinteni 15.52) Domnul va veni să îi ia pe ai Săi la Sine.

Când va avea loc răpirea?

Evrei 10.37: Încă puțin, foarte puțin și Cel care vine va veni și nu va întârzia.

Domnul este și mai concret în Apocalipsa. În scrisoarea deschisă către Filadelfia, El spune pentru prima dată: „Eu vin curând” (Apocalipsa 3.11). Iar în ultimul capitol al Bibliei, această propoziție este repetată de încă trei ori. De fapt, acestea sunt ultimele cuvinte pe care Îl auzim spunându-le înainte de încheierea cărții.

Așadar, nu este stabilită nicio dată. Cu toate acestea, credincioșii sunt chemați să-L aștepte pe Domnul în fiecare zi; și dacă El nu a venit astăzi, mâine este un nou astăzi. Pe de altă parte, din ceea ce am văzut în capitolul anterior și din toate pasajele care se referă la aceasta, avem toate motivele să credem că această venire va avea loc înainte ca pământul să fie afectat de judecățile teribile care vor atinge apogeul în timpul marelui necaz. Biserica va merge mai înainte la Mirele ei, pentru a se întoarce pe pământ împreună cu Împăratul gloriei (Apocalipsa 19.14; Zaharia 14.5).

2.2 Venirea în glorie

În Vechiul Testament, multe promisiuni anunță Împărăția de pace și dreptate a lui Mesia pe pământ. Mesia a venit într-adevăr; marea lumină a strălucit, dar El nu a fost primit ca Împărat; dimpotrivă, a fost nimicit și nu a avut nimic (Daniel 9.26). Prin urmare, împlinirea tuturor acestor promisiuni urmează încă să vină. Ele se vor împlini la venirea Domnului Isus în glorie, când El Își va instaura Împărăția pe pământul curățat prin judecăți. Citește: Apocalipsa 1.7,19; Matei 24.15,29-31; Zaharia 14.3,5; 2 Tesaloniceni 1.7-10; 2.3-12.

Tuturor celor care au respins harul și nu au acceptat „dragostea adevărului” pentru a fi „mântuiți”, Dumnezeu le va trimite „o lucrare de rătăcire”, astfel încât ei „să creadă minciuna” (2 Tesaloniceni 2.10,11). Astfel, toți cei care au respins Evanghelia înainte de revenirea Domnului nu vor mai avea ocazia să vină la El.

În perioada de timp care urmează răpirii credincioșilor până la revenirea Domnului în glorie, va fi predicată Evanghelia Împărăției, Evanghelia eternă (Apocalipsa 14.6). Vedem în Apocalipsa 7.9,14 că, în această perioadă, o „mulțime mare, pe care nimeni nu putea să o numere, din orice națiune și seminții și popoare și limbi” va fi mântuită și că ea - fie că trece prin moarte, fie că este protejată în mod miraculos - va avea parte de Împărăția lui Hristos.

Dar în această perioadă de timp, judecățile teribile, reprezentate de peceti, apoi de trâmbițe și potire, vor distruge o parte foarte mare a oamenilor care trăiesc pe pământ: un sfert; apoi o treime prin peceti și trâmbițe (Apocalipsa 6.8; 9.18 etc.). Râuri de sânge vor fi vărsate (Apocalipsa 14.17-20; Isaia 13.9-12). Conform Zaharia 13,8, două treimi din iudeii care s-au întors în țara lor vor fi nimiciți, iar la Armaghedon (Apocalipsa 16.12-16; 19.19-21), în Palestina, nenumărate armate din Occident vor fi nimicite. Conform Ezechiel 38-39, în legătură cu invazia lui Gog și Magog va avea loc o moarte în masă atât de mare încât va fi nevoie de șapte luni pentru a îngropa cadavrele (Ezechiel 39.12). Un verset precum Zaharia 14.12 ne duce cu gândul la armele de distrugere, așa cum le vedem astăzi.

Apariția glorioasă a Domnului va pune capăt acestei perioade teribile de timp. Ea va fi vizibilă pentru toți (Apocalipsa 1.7) și deodată (1 Tesaloniceni 5.2,3). El va veni în mijlocul miilor Sale de sfinți (Iuda 14,15), pe Muntele Măslinilor (Zaharia 14.3,4), unde a primit odată paharul din mâna Tatălui (Matei 26.30,39) și de unde a fost înălțat la cer (Faptele apostolilor 1.11,12). Acolo s-a oprit gloria Domnului, când a părăsit Templul din Ierusalim, înainte de a dispărea fără tragere de inimă (Ezechiel 11.22,23).

Apariția Sa va avea ca rezultat distrugerea „omului păcatului” (2 Tesaloniceni 2.3), victoria asupra națiunilor răzvrătite (Apocalipsa 17.14) și eliberarea iudeilor credincioși. Fiara și profetul fals vor fi aruncați de vii în iazul de foc (Apocalipsa 19.20), iar satan va fi legat timp de 1.000 de ani (Apocalipsa 20.1-3).

Atunci, Numele disprețuit al lui Isus va fi recunoscut de toți (Filipeni 2.9-11); Fiul Omului va primi Împărăția, care nu va trece (Daniel 7.13,14), iar Cel care a refuzat odată să cadă în fața lui satan, pentru a stăpâni lumea, va primi „națiunile drept moștenire” și „marginile pământului în stăpânire” (Psalmul 2.8). Fiul Omului smerit va fi înălțat și încununat cu glorie și cu onoare pe pământ (Psalmul 8.5). În Apocalipsa 20.1-7 se repetă de șase ori că împărăția va dura 1.000 de ani.

Titlu original: „Courte étude sur la venue du Seigneur (3)”, (1949)

Sursa: www.bible-notes.org